

Παγκόσμια Ημέρα κατά του Ρατσισμού σήμερα, και απ' ότι φαίνεται η χώρα μας θα παρουσιάσει την παγκόσμια πρωτοτυπία να γιορτάζουν μαζί με τους δημοκράτες-αντιρατσιστές ακόμα και οι ναζιστές. Σε μια πρωτοφανή προκλητική πρωτοβουλία, η Χρυσή Αυγή καλεί σήμερα τους οπαδούς της σε συγκέντρωσην έως από τα γραφεία της, προκειμένου να διατρανώσουν την αντίθεσή τους στον ρατσισμό «εναντίον των Ελλήνων». Η κακοστημένη κωμωδία προετοιμάστηκε από την περασμένη βδομάδα με «συνέντευξη Τύπου» που παρουσίασαν καμιά δεκαριά στελέχη της οργάνωσης, βουλευτές και ευρωβουλευτές, σε ξενοδοχείο του Πειραιά. Η ιδιοτυπία της «συνέντευξης» αυτής ήταν ότι δεν υπήρχαν δημοσιογράφοι και επομένως δεν απαντήθηκε καμιά ερώτηση. Μίλησαν μόνον οι ίδιοι οι χρυσαγίτες και χειροκροτήθηκαν από τους παριστάμενους ομοίδεατές τους, ενώ φρόντισαν να λιντσάρουν και έναν νέο που περνούσε απ' έως και δεν τους φάνηκε πολύ Ελληναράς. Και το χειρότερο: η ΝΕΡΙΤ φρόντισε να μεταδώσει αυτό το ιστορικό ντοκουμέντο, στο πλαίσιο υποτίθεται του πλουραλισμού και της ίσης απόστασης από όλα τα... κόμματα.

Η Χρυσή Αυγή, λοιπόν, βρίσκεται και τα κάνει. Ενθαρρυμένη από ορισμένες απυχείς πρωτοβουλίες κυβερνητικών στελεχών και με τη διάθεση να καλοπιάσει τον εκευρισμένο Αρχηγό που αδημονεί να πάρει στο χέρι το αποφυλακιστήριο, παρέα του κ. Μιχαλολιάκου αισθάνεται την άνεση να προκαλεί. Άλλωστε, όπως εμφανίζεται σήμερα να περιγελά τον ρατσισμό, την έχουμε συνηθίσει να διακωμωδεί ακόμα και τις εθνικές επετείους, διεκδικώντας συμμετοχή ακόμα και στις εκδηλώσεις μνήμης για τα θύματα του ναζισμού.

Η ανοχή στον ρατσισμό

Η προβολή από τη ΝΕΡΙΤ του ρατσιστικού παραληρήματος της Χρυσής Αυγής έγινε λίγες μέρες μετά την προκλητική απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης να επιβάλει πρόστιμα σε τρεις τηλεοπτικούς σταθμούς (Megavision, ANT1 και Alpha) για παράλειψη προβολής των θέσεων της ναζιστικής οργάνωσης. Το μήνυμα ήταν σαφές: ότι και να λέει η Χρυσή Αυγή, από τη στιγμή που πρόκειται για ένα

Από αντιρατσιστική διαδήλωση στην Αθήνα

EUKRINISSI

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΥΛΕΤΙΣΜΟΥ

Ελλάς Ελλήνων Ρατσιστών;

Δεν είναι η Χρυσή Αυγή που προκαλεί τον διάχυτο ρατσισμό στη χώρα μας, αλλά ο διάχυτος ρατσισμός εκείνος που ανοίγει διάπλατα τις πύλες της δημοκρατίας σε μια ναζιστική εγκληματική οργάνωση.

πολιτικό κόμμα, τα μέσα ενημέρωσης δεν έχουν άλλη επιλογή παρά να το προβάλλουν, αδιαφορώντας αν μ' αυτή την προβολή παραβιάζουν μια άλλη συμβατική τους υποχρέωση, δηλαδή τη δέσμευσή τους να μην προβάλλουν ρητορική μίσους,

Με την απόφαση αυτήν, η πολιτεία οπισθοχωρεί από όσα η ίδια έχει αποφασίσει μετά την άσκηση των αρχικών διώξεων εις βάρος της Χρυσής Αυγής. Γιατί βέβαια η αναστολή της χρηματοδότησης της Χρυσής Αυγής από την προηγούμενη Βουλή, με τη σύμφωνη γνώμην του ΣΥΡΙΖΑ, βρισκόταν στον αντίποδα της λογικής αυτής του στρουθοκαμπλισμού. Εκείνη η απόφαση, που πάρθηκε κάτω από την παλαιότερη κατακραυγή, ένα μήνα μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, ήταν ένα μήνυμα των πολιτικών δυνάμεων του συνταγματικού τόξου, ότι δεν μπορεί να γίνει ανεκτό να υποστηρίζεται οικονομικά η εγκλη-

ματική δράση της οργάνωσης.

Τις τελευταίες μέρες έχουμε γίνει μάρτυρες μιας σειράς τουλάχιστον ανεξήγητων πολιτικών πρωτοβουλιών που τείνουν να νομιμοποιήσουν την παρουσία της Χρυσής Αυγής στο κέντρο του πολιτικού συστήματος. Τον τόνο σ' αυτές τις πρωτοβουλίες δίνει η ίδια η πρόεδρος της Βουλής.

Είναι ευτύχημα το γεγονός ότι προς εντελώς διαφορετική κατεύθυνση λειτουργούν οι θεμοί της κοινωνίας των πολιτών. Στην Τσαριτσάνη αποκλείστηκε την περασμένη Κυριακή η Χρυσή Αυγή από την επετειακή εκδήλωση για τη σφαγή κατοίκων του χωριού στις 12 Μαρτίου 1943 από τα ιταλικά στρατεύματα κατοχής και ντόπιους συνεργάτες τους. Ο απολογισμός ήταν 45 νεκροί, 360 σπίτια καμένα, εκτεταμένες καταστροφές, λεπλασία και πλιάτσικο. Ταυτόχρονα τιμήθηκε η μνήμη και της επίθεσης των ναζιστικών

στρατευμάτων στις 20 Αυγούστου 1944. Πριν από δύο χρόνια οι κάτοικοι είχαν αντιδράσει στην παρουσία των χρυσαγιτών στην εκδήλωση, και υπήρξε απόφαση του Δήμου Ελασσόνας ότι δεν έχουν θέση οι ναζιστές σ' αυτές τις εκδηλώσεις. Το ίδιο έγινε και πέρυσι, όταν ομάδα χρυσαγιτών με επικεφαλής τον Ηλία Κασιδιάρη επιχείρησε πάλι να επισκεφτεί τον χώρο της θυσίας. Ομως πριν από λίγες μέρες, το νέο δημοτικό συμβούλιο Ελασσόνας αποφάσισε να καλεί στο εξής τους εκπροσώπους της ναζιστικής οργάνωσης. Την απόφαση αυτή κατέγγειλε η Δημοτική Κίνηση Πολιτών, ο ΣΥΡΙΖΑ Ελασσόνας και ο Μορφωτικός Σύλλογος Τσαριτσάνης. Τελικά οι αντιφασίστες κάτοικοι απέτρεψαν και φέτος την ανίερη παρουσία της Χρυσής Αυγής.

Δυστυχώς η ξεκάθαρη θέση των κατοίκων της Τσαριτσάνης δεν είναι και τόσο δημοφιλής στην ελληνική Βουλή. Εκεί βρί-

σκει έδαφος να αναπτυχθεί η ακροδεξιά ριτορική που θέλει τον ρατσισμό να εκδηλώνεται στη χώρα μας μόνο «εναντίον των Ελλήνων». Ακόμα και ο αντιρατσιστικός νόμος, που ψήφιστηκε μετά από τόσα εμπόδια λειψός και αντιφατικός, χρησιμοποιήθηκε ως όπλο του... ρατσισμού και του αντισημιτισμού. Ο αντιρατσιστικός κατατέθηκε το 2010, στη συνέχεια το 2011 και στην τελική του μορφή το Νοέμβριο του 2013 μέχρι να ψηφιστεί τον Σεπτέμβριο του 2014, ενώ είχαν ήδη αλλάξει τρεις αρμόδιοι υπουργοί. Η σχετική συζήτηση στη Βουλή μετατράπηκε σε πεδίο αντιπαρθέσης μεταξύ όσων ήθελαν να αποστασιοποιήσουν από την ιστορική ιδιαιτερότητα του Ολοκαυτώματος, επαναλαμβάνοντας κάθε λογίς αντισημιτικές κοινοτοπίες και συνοδεύοντας τη θετική τους ψήφο με εθνοπρεπείς προϋποθέσεις.

Από την περσινή διαδήλωση για την Παγκόσμια Ημέρα κατά του Ρατσισμού (αριστερά). Πολύ μαζικότερα ήταν τα «μακεδονικά» συλλαλητήρια στις αρχές της δεκαετίας του '90 (δεξιά)

Αλλά και ο αντιρατσιστικός νόμος που προϋπήρχε (927/1979) όχι μόνο δεν εφαρμόστηκε παρά ελάχιστα επί τρεις δεκαετίες, αλλά αποτέλεσε αφορμή να μετατραπούν στις δικαστικές αιθουσές οι εκπρόσωποι του ελληνικού εβραϊσμού σε κατηγορούμενους και να απαλλαγούν πανηγυρικά οι φιλοχιτλερικοί κήρυκες του μίσους.

Μέσα σ' αυτό το κοινοβουλευτικό πλαίσιο, οι εκπρόσωποι της Χρυσής Αυγής αισθάνονται την ασφάλεια να εκφωνούν κάθε λογίς ρατσιστικού λόγους, γνωρίζοντας ότι δεν πρόκειται ούτε καν να τους επιβληθούν συστάσεις. Πιο χαρακτηριστικό πρόσφατο παράδειγμα ο Μιχαήλ Αρβανίτης-Αβράμης, ο οποίος δεν είχε κανένα πρόβλημα να εκφράσει τα φιλοχιτλερικά, αντιεβραϊκά του αισθήματα από το βήμα της Βουλής όταν ακούστηκε ότι μεταξύ άλλων οργανισμών που θα χρηματοδοτηθούν για τις έρευνές τους περιλαμβάνεται και το Εβραϊκό Μουσείο. «Τι έρευνες θα κάνει το Εβραϊκό Μουσείο Ελλάδος, αξιότιμοι κύριοι;», κραύγασε ο υπόδικος χρυσαυγίτης βουλευτής: «Για να γίνεται η περιτομή πλέον ανώδυνα ή με πλεκτρονικό τρόπο ή με ακτίνες λέιζερ; Αυτές τις έρευνες θα κάνει; Ντροπή! Αρκετά πάρινον οι Εβραίοι. Αρκετά μας απομυζούν το αίμα» (27.11.2014). Και αντί να υποστεί τις πειθαρχικές κυρώσεις που προβλέπει ο κανονισμός της Βουλής για όσους βουλευτές παρεκτρέπονται, ο κ. Αβράμης είχε την άνεση να επιτίθεται σε μια συνάδελφό του που διαμαρτυρήθηκε για όσα άκουγε: «Να βάλετε ωτασπίδες κυρία μου. Θα σας αγοράσω εγώ ωτασπίδες».

Είναι γεγονός ότι από καιρό έχουν βάλει ωτασπίδες εκείνοι που θα έπρεπε να αντιδρούν σέ όλα αυτά.

Πώς ξεπήδησε ο ρατσισμός

Η νομιμοποίηση του ρατσιστικού λόγου δεν οφείλεται βέβαια στη Χρυσή Αυγή. Ισχύει για την ακρίβεια το αντίθετο. Προηγήθηκε η διάχυση της ριτορικής του μίσους και ο αντιμεταναστευτικός πυρετός και ακολούθησε η ανάδειξη της Χρυσής Αυγής σε πολιτικό εκφραστή αυτού του ήδη παγιωμένου ιδεολογικού ρεύμα-

τος στην ελληνική κοινωνία.

Επί χρόνια υπήρχε η ψευδαίσθηση ότι στην Ελλάδα, μετά τη δικτατορία των συνταγματαρχών, δεν υπήρχε ευνοϊκό έδαφος για την ευόδωση αξιοπρόσεκτων ακροδεξιών και ρατσιστικών ιδεολογικών ρευμάτων. Η πλούσια διεθνής βιβλιογραφία για τα χαρακτηριστικά της νέας ευρωπαϊκής Ακροδεξιάς εντοπίζει στην Ελλάδα, την Ισπανία και την Πορτογαλία παρόμοια απέχθεια του εκλογικού σώματος για πολιτικούς σχηματισμούς οι οποίοι θύμιζαν στους πολίτες των τριών χωρών τις δικτατορίες που κατέρρευσαν τη δεκαετία του '70. Ενας δεύτερος λόγος είναι ότι την περίοδο αυτή και στις τρεις μεσογειακές χώρες ο εκδημοκρατισμός συνοδεύεται από οικονομική ανάπτυξη και σημαντική άνοδο του βιοτικού επιπέδου του λαού, ενώ και για τις τρεις ανοίγει η προοπτική της ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση (τότε EOK).

Στην ερμηνεία αυτή προστίθενται για την Ελλάδα ορισμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, όπως η έλλειψη κάποιας χαρισματικής ηγετικής μορφής του χώρου της Ακροδεξιάς, η παρουσία λαοπρόβλητων λαϊκιστών πηγεών στα μεγάλα κόμματα, οι εξαιρετικά συντριπτικές θέσεις της Νέας Δημοκρατίας που κάλυψε και τον χώρο αυτόν και, τελικά, το όριο του 3% που θεσπίστηκε για την είσοδο ενός κόμματος στη Βουλή.

Η μετάλλαξη της ελληνικής κοινωνίας πραγματοποιείται στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Ενώ μέχρι τότε ο εθνικισμός και η ξενοφοβία βρίσκονταν στο περιθώριο της πολιτικής ζωής, οι δείκτες αντιμεταναστευτικών αισθημάτων που καταγράφονται στις έρευνες του Ευρωβαρόμετρου είναι απολύτως δηλωτικοί αυτής της μετάλλαξης. Το ποσοστό αντιμεταναστευτικών αι-

σημάτων στην Ελλάδα το 1991 είναι στο 27%, αισθητά κατώτερο από το Βέλγιο (50%), το Ηνωμένο Βασίλειο (43%), τη Γαλλία (41%), τη Γερμανία (37%), τη Δανία (32%) και οριακά κατώτερο από την Ολλανδία (29%) και την Ιταλία (28%). Ο μέσος όρος για την Ευρώπη των 15 ήταν εκείνη τη χρονιά 35%. Ενα μόλις χρόνο αργότερα, το 1992, και ενώ ο ευρωπαϊκός μέσος όρος παρουσίασε ελαφριά μείωση (34%), στην Ελλάδα είδαμε τα αντιμεταναστευτικά αισθήματα να διογκώνονται και να τον ξεπερνούν (35%). Δύο χρόνια αργότερα, το 1994, ο μέσος ευρωπαϊκός όρος παρουσίαζε σοβαρή αύξηση (43%), αλλά στην Ελλάδα παρουσιάζεται μια πραγματική έκρηκη. Το ποσοστό των αντιμεταναστευτικών αισθημάτων φτάνει το 64% και καταλαμβάνει πλέον την πρώτη θέση στην Ευρώπη των 15. Η ραγδαία αυτή αύξηση συνεχίζεται τα επόμενα χρόνια. Το 1997 το ποσοστό φτάνει το 71%. Η Ελλάδα είναι σταθερά εδραιωμένη στην πρώτη θέση, ενώ ο ευρωπαϊκός μέσος όρος διατηρείται στο 45%.

Σ' αυτή την κατεύθυνση έπαιξαν σημαντικό ρόλο τα ιδιωτικά μέσα ενημέρωσης, τα οποία τότε πρωτοδημιουργήθηκαν και άντλησαν οφέλη από τη διασπορά του φόβου, από την απειλή και το έγκλημα του «Άλλου».

Βέβαια ακόμα και πριν από τη μετάλλαξη που επισημαίνουμε, των αρχών της δεκαετίας του 1990, η ελληνική κοινωνία παρουσίαζε μια ιδιότυπη δυσανεξία απέναντι στον «διαφορετικό», τον οποίο ταύτιζε με τον «ξένο». Παρά το γεγονός ότι μέχρι εκείνη την περίοδο η Ελλάδα διέθετε μια αξιοσημείωτη ομοιογένεια (εθνοτική, γλωσσική, θρησκευτική), αρκούσαν ακόμα και οι μικρές έως μηδαμινές μειονότητες στο έδαφός της να προκαλέσουν τη φανατική αντίθεση των πλειονοτικών πληθυσμών. Το επίσημο κράτος υπέθαλπε για ιστορικούς λόγους αυτό τον φανατισμό, διατηρώντας επί δεκαετίες διακρίσεις εις βάρος των μικρών αυτών μειονοτικών πληθυσμών και ειδικότερα εις βάρος της τουρκομουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη.

Ακόμα και σήμερα στην Ελλάδα αντιμετωπίζεται μειονότητα αυτήν ως δυνάμει «Δούρειο Ιππο» της Τουρκίας και αρνείται την αναγνώριση των συλλόγων που φέρουν τον επιθετικό προσδιορισμό «τουρκικός», παρά την ύπαρξη σχετικών καταδικαστικών αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ανάλογη συμπεριφορά είχε το επίσημο κράτος και απέναντι σε άλλες, μικρότερες ομάδες πληθυσμού, όπως λ.χ. σε σλαβομακεδόνες των βορείων συνόρων, αλλά και σε χριστιανικές (μη ορθόδοξες) θρησκευτικές μειονότητες. Ας σημειωθεί και το γεγονός ότι παρά την εξόντωση του συντριπτικού ποσοστού των Ελλήνων Εβραίων κατά το Ολοκαύτωμα, ο αντισημιτισμός

Το παράδειγμα της Τσαριτσάνης: επί τρια χρόνια οι κάτοικοι δεν επιτρέπουν την παρουσία της Χρυσής Αυγής στην επέτειο μνήμης των εγκλημάτων των στρατευμάτων κατοχής

